

Det er Noget, som maa antages for at være i sig selv ubilligt, ja, man gaaer maastee ikke for vidt ved at sige, at det noget kommer til at nærme sig Grændsen for det Uretfærdige, naar man vilde paabyrde Den, imod hvem en Sag har været anlagt saaledes, at den er bleven behandlet ved en Kommission, alle Udgifterne i Anledning af Sagen. Det er Noget, der maa ligge særdeles nær, saa nær, at der ikke kan være nogen Tvivl om Rigtigheden deraf, at det, som saadanne Tiltalte ere forpligtede til at afholde, er det Beløb af Udgifter, som de vilde have været pligtige til at udrede, dersom Sagen var bleven behandlet paa den almindelige Maade; men hvorfor skulle de Tiltalte komme til at lide under, at det, paa Grund af forskellige Omstændigheder, isandt Andet, fordi Vedkommende henhøre under forskellige Jurisdictioner, er nødvendigt at lade Sagen udføre ved en bestiftet Kommission? Det er Noget, som er saa særdeles klart, at det neppe, saa forekommer det mig, behøver en yderligere Retfærdiggjørelse. Dette har den ærede Rigsdagsmand bestridt, idet han er gaaet ud fra en Betragtningssaaende, som jeg vil ikke nægte det, overraskede mig ved sin store Nytte. Han siger: De Udgifter, som staae i Forbindelse med Valgvæsenet, altsaa ogsaa de Udgifter, som have deres Oprindelse fra Forseelser, begaaede med Hensyn hertil, er Noget, som maa bæres i Overeensstemmelse med Reglerne for Udgifter ved Valghandlinger. Nei, Tingen stiller sig ganske anderledes. En Misliggeb, en Forseelse, begaaet med Hensyn til Valghandlinger, taber ikke sin almindelige Karakter som Mislighed, som Forseelse, som Noget, der strider imod den offentlige Orden, fordi den staaer i Forbindelse med en Valghandling; slike Forseelser maae bedømmes ganske efter de sædvanlige Regler, Noget, som jeg formener, at man ikke kan drage i Tvivl, ligesaa lidt som man vilde drage i Tvivl, at hvis et heftigt Slagsmaal havde udviklet sig i Anledning af en Valghandling, hvorved der var blevet begaaet særdeles store Excesser, og hvorved der havde fundet personlige Fornærmelser Sted, som ganske nødvendig satte Justitien i Bevægelse, man da umuligt kunde sige: Dette er Noget, der staaer i Forbindelse med Valghandlingen, og derfor maa

der for disse Forseelser og Lovovertrædelser være andre Regler gjældende end de almindelige. De Udtalelser, der med Hensyn til dette Spørgsmaal ere fremkomne fra Indenrigsministerens Side, have derfor været fuldkommen vel begrundede.

G. B. Ninesstad: Det glædede mig at høre, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ikke vilde foranledige nogen Afstemning med Hensyn til den Understøttelse til en Rejse til London i Udstillingsstiden, som den høitagtede Indenrigsminister har ladet tilflyde endeel Gaandværkere, der ellers ikke havde haft Raad til at komme dertil; men jeg kan ikke nægte, at det gjorde mig ondt at høre nogle Ord, som den ærede Rigsdagsmand, navnlig i sit sidste Foredrag, fremkom med, idet han nemlig karakteriserede denne Handling af Ministeren, som om den var skeet, ikke i Statsvellets Interesse, men, som han udtrykte sig, til Behagelighed, Fordeel og maastee Nytte for Enkelte. Jeg maa nu for det Første bemærke, at Ministeren vistnok aldrig har tænkt paa at foranstalte denne Tour for Behagelighedens Skyld, og jeg troer heller ikke, at Ministeren, saaledes som den ærede Rigsdagsmand har gjort, og som man ogsaa nogenlunde kan gjøre, har skjælnet mellem Fordeel og Nytte for den Enkelte, men jeg tør paastaae, at han alene har taget Hensyn til den Nytte, de Paagjældende og igjennem dem det Hele vilde have deraf. Den ærede Rigsdagsmand spørger, hvoraf man veed, at det var de Dygtigste, som sendtes derover; dertil svarer jeg, at man derfor fik den Garanti, som man paa nogen Maade kunde faae; men Ingen kan have absolut Visshed i saa Henseende; Valget maatte naturligviis skee efter et Skøn. Jeg troer imidlertid, at det er af overordentlig stor Betydning, at disse unge Mænd, som ikke selv havde Midler til at foretage denne Rejse, fik en Understøttelse dertil — de bleve ikke sendte derover, men de fik en Understøttelse, der, som bekjendt, bestod i fri Rejse og frit Ophold ombord paa et af Marinens Dampskibe — jeg antager, at dette var til den største Nytte for de Paagjældende, og derigjennem for den danske Industri. Jeg troer ikke, at den